

Galatasaray

KONFERANS

1948

İçindekiler :

Kin	Emin Bülent Serdaroğlu
Galatasaraylılık	Ali Sami Yen
Galatasaray	Ercüment Ekrem Talû
Galatasaray İngiliz profesyonelleriyle oynarken 8 No.lu Galatasaraylı ben neler düşündüm	Abidin Daver Dav'er
Bir mektup	Ruşen Eşref Ünaydın
Galatasaray	Selim Ragıp Emeç
Unutulmayacak simalar ve Galatasaray haşarılık- ları	Selâmi İzzet Sedes
Dünkü, bugünkü yarınki Galatasaray	Adil Giray
Bizim kongre	Vedat Abut
Genç futbolculara	Suphi Batur
Galatasarayı seven paşalar	Besim Ömer Koşalay
Çivili pabuçlarım	Vildan Aşir Savaşır
195...de Galatasaray	Ulvi Ziya Yena ¹
İdare heyetinin 1947-1948 faaliyet raporu	İdare Heyeti
Atletizm çalışmalarımız	İdare Heyeti
Boks çalışmalarımız	İdare Heyeti
Basketbol şubesi raporu	İdare Heyeti
Denizcilik şubesi	İdare Heyeti
Futbol çalışmalarımız	İdare Heyeti
Salon oyunları faaliyetleri	İdare Heyeti
Âletli jimnastik	İdare Heyeti
Eltopu	İdare Heyeti
Voleybol	İdare Heyeti
Tenis ve Ping - Pong	İdare Heyeti

EMİN BÜLEND SERDAROĞLU

Büyük şairin spor anlayışını ve sarı - kırmızı'ya bağlılığını anlatan güzel bir yazıyı sayın Bay Ali Sami YEN'in kaleminden okuyacaksınız. Lütfen sayfayı çeviriniz.

Senelerce beraber çalıştığımız ve harp meydanlarında şehid düşen Galatasaraylı kardeşlerime..

K İ N

Göster semâ-yi mağribe yüksel de alını
Dök kalb-i sâf-ı millete feyz-i beyanını...
Al bayrağınla çık, yürü, sağken zafer nüma
Bir gün şehid olunca sen, olsun kefen sana...

Ey makber-i muazzam-ı ecdâdı titreten
Düşman sadâsı! sus yine, yükselme gölgeden!
Kâfir! Hilâl-i râyet-i İslâma hürmet et;
Toplar boğar hitabını dağlarda âkîbet..

Dağlar lisâna gelse de anlatsa hepsini..
Binlerce can dirilse de nakletse geçmişi;
Garbin cebin-i zâlimi afvetmedim seni
Türküm ve düşmanım sana kalsam dağbir kişil..

Ben şûrezâr-ı kalbimi kînimle süslerim,
Pençemde bir silâh ile ferdâyı dinlerim...
Kabrinde müsterih uyu ey nâmdâr atam..
Evlâdının bugünkü adı sâde intikam.

Emin Bülend

نزدیک ایوانی نیر در به ایوان کعبه در غایت ایوانی نیر در

کین

کونستانتینوپول
دولت قوتلارینده
آلایه کلام
برکات کعبه ایوانی نیر در

کونستانتینوپول
دولت قوتلارینده
آلایه کلام
برکات کعبه ایوانی نیر در

دولت قوتلارینده
کونستانتینوپول
برکات کعبه ایوانی نیر در

دولت قوتلارینده
کونستانتینوپول
برکات کعبه ایوانی نیر در

GALATASARAYLILIK

Yazan: 1 Ali Sami YEN

Ferde, aileye ve cemiyete karşı bağılıklarımızın yanında, zümre alâkasının, Galatasaraylılığımızın, büyük bir yer aldığına inanmamız lâzımdır.

Mektep çağının bütün güzel duygularının mahsulü olan bu his, bizim için, ne olgunluğumuzda ne de çökme devrimizde tükenmek, gevşemek bilmez. İçtimaî hareketler ve bağılıklar, spor hayatı, içimizde bu duyguyu daima taze tutar ve bizi iyimser bir ruhla yaşatan hâdiseleri etrafımızda durmadan dolaştırır. Bu cereyan o kadar kuvvetlidir ki, aynı mektepte feyz almayanlar bile, bize bir müddet katıldıktan sonra bizim kadar Galatasaraylı olurlar. Bunun birçok müeyyidelerini gördük. Memleket içinde, hattâ pek çok defa da dışında, kendimizi tamamen yabancı ve yalnız sandığımız yerde bir Galatasaraylının yardımcı sevgisi ile karşılaşırız. Galatasarayan sayesinde daima geniş ve azalmayan bir aile içinde yaşarız, metrük ve muhabbetsiz kalmamıza ihtimal yoktur, nankörlükle karşılaşamayız.

Bunları söylerken talebelik hayatını hatırladım: Kulübümüzü tesis etmek fikrinden ilk defa, en yakın arkadaşım olan Emin Bülend'e bahsetmiştim. O daha büyük sınıfta idi, mektepten benden evvel ayrıldı, artık yalnız tatil günlerinde buluşabiliyorduk. Çalışmalara bu kere Asım Tevfik ile tekrar koyulduk, grupumuzu genişlettik ve, o zamanlar çok mes'uliyetli bir iş olan, cemiyet tesisi işimizi tamamladık.

Emellerimizin kuvveden fiile gelmesi

sırasında yanımızda çalışan Asım Tevfik olduğu için, onu, hâlâ müzemizde sakladığımız, sicil defterimizin iki numarasına, Emin Bülend'i de üç numarasına kaydettik

Aradan seneler geçti. Güneş kulübünün doğmasına varan anlaşmazlıklar ve mücadeleler Emin'i çok üzmüştü, spordan ve sporcudan nefret ediyordu. Öyle zannediyordum ki bizi artık yalnız şahsî dostluk bağılıyordu, Galatasaraylılık ortadan silinmiş gibi idi. Seneler tekrar akıp gitti. Unutamıyacağım kara bir gündü: Emin Bülend Göztepedeki evinde son saatlerini yaşıyordu. Sayın eşi

Devamı 16 ncı sayfadadır

Galatasaray

Yazan : Ercüment Ekrem TALU

Dün, muhtelif yıllarda feyiz aldıkları mübarek çatının altında, Galatasaraylılar, «pilâv» kelimesile simgeleştirdikleri (sembolleştirdikleri) yıllık toplantılarını yaptılar.

Dışarıda, kimbilir gene ne dedikular olmuştur. Çünkü Galatasarayı —her nedense— çekemiyenler vardır. Kimi adına takılır. Kimi, pilâvdan kinâye, bizi yalnız midemize düşkün bilir... Kimi Galatasaray deyince türlü imtiyazlar, iddialar vehmeder.

Ve bu adamlar Galatasarayın yıkılması, yok olması için haspetenlillâh dua bile ederler.

Ben bunları düşündükçe, Sultan Mahmud'un meşhur fitçisi Hâlet Efendiyi hatırlarım.

Rivayet ederler ki Hâlet Efendi, zamanının ileri gelen ricalinden birisine gazap etmiş, ve o zati hünkâra gamazlayıp memuriyetinden attırması, mallarını gasp, rütbesini reffettirmiş. Derken günün birinde, o kişi ile bir mecliste tesadüfen buluşmuşlar. Hâlet efendi ayağa kalkmış, saygı göstermiş. Buna şahit olan İzzet Molla hayretini gizlemeyip bu garip tâzimin sebebini sorunca Hâlet Efendi demiş ki:

— Evet. Ben bu adamın memuriyetini de, malını da, rütbesini de aldım. İstersem canını da alırım. Fakat onun bir «efendiliği» var ki, onu almak benim elimde değildir!

İşte, Galatasarayın seksen yıllık an'anesi, hiç kimsenin geri atamayacağı: o «efendilik» üzerine kurulmuştur.

Dünkü toplantıda, henüz, çok şükür sağ olan ağabeylerim, arkadaşlarım ve talebemle kucaklaştıktan sonra, gözlerimi bir ân kapayıp mânen biraz da maziye döndüm ..

Recaizade Ekrem, Kemalpaşa zade Sait, Tarihçi Murad, Hacı Zihni, Tevfik Fikret, Müftüoğlu Ahmet Hikmet... Türk fikir ve hürriyet inkılabının o büyük simalarını kürsülerinde gördüm.

Koridorlarda, şehit binbaşı Muhtar, hecin mülâzimi Hâlet Ali, Çanakkale harp meydanını kanlariyle sulayan Refik Ata, Hasnun Galip ve arkadaşları kızıl kefenleriyle dolaşıyorlardı.

Erkânıharp Osman Nizami, Mahmud Muhtar, Cevat paşalar, sayısız hekim, öğretmen, sefir, memur, fikir adamı, sporcu... hepsi arkadaydılar. Mekteplerini, rûhan tavafa gelmişlerdi.

Fikretin büstü önünde Emin Bülend'in tayfı «İntikâm» şiirini, Recaizadenin büstü önünde de Ahmed Haşim «Piyâle» sini okudum.

Galatasarayı çekemiyenler, bütün o şerefli maziden haberdar olmıyanlardır.

SON SAAT GAZETESİNDEN
İKTİBAS EDİLMİŞTİR.

Galatasaray İngiliz Profesyonellerile Oynarken 8 Numaralı Galatasaraylı Ben Neler Düşündüm?

Yazan: 8 Abidin DAV'ER

Galatasarayın, İngiliz profesyonel futbol takımı Queen's Park Rangers ile yaptığı maçı, İnönü stadyomunda seyrederken kulübü kurduğumuz ve ilk maçları yaptığımız günleri hatırladım. Aradan 45 yıla yaklaşan bir zaman geçmiş ve o vakittenberi birçok şeyler değişmiştir; değişmeyen şey, yüreklerimizdeki sönmez Galatasaraylılık aşkı ve Galatasaraylıların ateşli enerjisidir.

Camlar kırılıyor diye mektepte futbol oynamamız yasak edilirdi. İkinci Abdülhamid'e mektep ve talebesi aleyhinde jurnal veriliyor, diye dışarıda futbol oynamamıza müsaade edilmezdi. Koridorlarda tenis toptopları ile oynuyarak taşlara çarpa çarpa pabuçlarımızı paralardık. Hapsedilmeği, sürülmeği göze aldırarak her hafta İstan-

bulun başka bir çayırına gider, gizli gizli futbol oynardık. Büyükdere'de, Bakırköyünde, Haydarpaşada, Modada hülâsa İstanbulda ne kadar çayır varsa, hepsini dolaşırdık. Yağmur, çamur, kar, tipi, sıcak, hafiye ve jurnal dinlemez meşin topun avkasında koşardık. Her defasında da, rahmetli Abdürrahman Şeref, bizleri mektebin futbol âşıklarını odasına çağırır, karşısına dizer:

— Siz yine filan çayırda top oynamışsınız; öyle mi? diye sorardı.

Hepimiz susar, bu suale cevap vermez-

dik. O zaman aziz müdürümüz yanımıza yaklaşır; tombul eliyle hepimize birer küçük tokat aşkeder:

— Bir daha top oynadığınızı işitmiyeyim! derdi.

Biz tokatları yer; mektepten izinli çıkar çıkmaz, en uzak bir çayıra gider; yine futbol oynardık. Şehri dolduran uzun kırmızı fesli hafiyeler, bizi görürler, bermutat jurnallarını verirlerdi

«Mektebi Sultanî Şahane talebesinin Büyükdere çayırında karşılıklı kale kurup birbirlerine top endaht ettiklerinin görüldüğü berayı sadakat arz olunur.»

Ne Abdürrahman Şeref beyin tokatları, ne mektebin verdiği izinsizlik cezaları, ne hafiyelerin jurnalları, ne de hapse atılmak ve tantun denilen sürgüne gitmek tehlikesi, bu 15-20 çocu-

ğun futbol aşkını söndüremiyordu ve söndüremedi. Galatasaray kulübü doğmuştu ve futbolü öğreniyor; geliyordu. 1908 de Meşrutiyet ilân edildiği zaman, engeller ortadan kalkmıştı ve Galatasaray, canlı bir varlık olarak Türk futbolünü temsil ediyordu 1905 den 1908 e kadar, Kadıköy, Moda takımları gibi İngilizler ve Rumlardan mürekkep takımları yendiğimiz gibi, o zaman İstanbul limanında İngiliz sefaretî maiyet gemisi olan İmojen (İmogene) gambotunun İngiliz denizcilerinden mürekkep yaman takımını da yenmiştik. Genç Galatasaray,

Karşı sayfadaki resim: 1905 de ilk Galatasaray futbol takımı

Soldan sağa ayakta: Mazhar, Asım, Milo, Cevdet, Nikolof.

Oturanlar: Abidin Dâver, Tulliyis, Bekir, Nuri, Celâl, Kâmil.

Ön sırada: Tahsin Nahid, Ali Sami, Emin Bülend, Reşat, Ali..

birkaç yıl içinde, eski ve tecrübeli futbol hocalarını da mağlûp etmeği öğrenmişti.

Bir taraftan böyle gizli gizli futbol oynarken ve hafiyeler tarafından saraya jurnal edilirken diğer taraftan da Kadıköy ve Moda çayırlarından başka yerlerde oynadığımız zaman, futbolün ne olduğunu bilmeyen ve oynadığını hiç görmemiş olan halk tarafından istihza ile karşılaşırdık. Bizi baldırı çıplak ve tulumbacı, fakat omuzlarında tulumba yerine bir yuvarlak top peşinde koşan bir çeşit acayip tulumbacılar sanarak alay ederlerdi. Bugün ile dün arasında ne büyük fark değil mi? Şimdi futbolcüler, birer millî kahraman gibi, omuzlarda taşıyorlar; bizler ise, o zaman Hükümetin ve Sarayın kızdığı âsiler, mektebin cezalandırdığı söz dinlemez yaramazlar ve halkın alay ettiği baldırı çıplaklardan başka birşey değildik. Galatasaray ilk defa futbol oynayan Türk takımı olduğu gibi o zaman kazandığı zaferlerle Türkiye halkına futbolü sevdiren spor sevgisini ve merakını uyandıran bir varlık ta olmuştur.

Bizim İstanbulun çayırlarında yuvarlak top peşinde koştuğumuz sıralarda, ne stadyum ne tribün, ne duş, hattâ ne de soyunacak yer vardı. Şimdi Fenerbahçe stadı olan etrafı açık çayırın karşısındaki evlerden birinin altında yanılmıyorsam «Lâzarın kahvesi» denilen küçük bir kahve vardı. İşte hep orada soyunur, giyinirdik. Şimdi meyve islâh istasyonu ve fidanlığı olan Bü-

yükdere çayırı gibi yerlerde böyle sığınacak bir kahve dahi yoktu. Oralarda elbiselerimizi koyacak yer bulamaz; bunları seyirci arkadaşlarımıza teslim ederdik.

Hiç unutmam, bir defa bir kış günü, Büyükdere çayırında yaptığımız maçta, ben bir su ve çamur birikintisinin içine yuvarlanmışım. Arkadaşım Bekir Hoca, tepeden tırnağa kadar bulandığım cıvık çamurları eline geçirdiği bir değnek parçasıyla bir heykeltraş gibi sıyırmıştı. Bu kadar çamura bulandıktan sonra, mektep elbisemi giyemediğim için, futbol kıyafetiyle paltomu sırtıma geçirmiş ve vapurun kazanı üstüne oturarak vücudumu kurutmuşum. Gece mektepte derimi germiş çamurlarla yatağa yattım; sabaha kadar uyuyamadım. Sabah olunca kendimi, o zaman sabahları mektebin talebesine tahsis edilen Galatasaray hamamına dar attım.

Şimdiki gençler ise, İnönü stadyomu gibi, modern bir stadda soyunuyor, giyiniyor, maçtan sonra duş yapıyor ve tertemiz evlerine dönüyorlar

İşte Galatasaray İngiliz profesyonel takımı ile maç yaparken yanımda oturan ve zeki başı «yüksek şahikalar erken beyazlanır» sözüne uygun olarak bembeyaz kesilen aziz dostum ve arkadaşım, 1 numaralı Galatasaraylı Ali Sami Yen'e bakarak 8 numaralı Galatasaraylı ben bütün bunları düşündüm.

T. C.
ATINA BÜYÜK ELÇİLİĞİ

Atina, 12 Mayıs 1948

Sayın Bay Suphi Batur
Sinop Millet Vekili
Galatasaray Spor Kulübü Başkanı

Futbolcularımızın bu kerre Atinayı ziyareti vesilesile, Galatasaraylı sporcuların beni hatırlayarak hakkımda göstermek nezaketinde buldukları değerli ilgiyi bana bildiren mektubunuzu aldım.

Genç kardaşlarımızın bu temiz ve necip duygularını öğrenmekten çok sevindim. Zatı âlinize ve Galatasaraylılara derin teşekkürlerimi sunarım.

Sevgili Galatasaraylılara tükenmez başarılar ve saadetler dilediğimi, candan selâmlarımla birlikte iletmek lütufkârlığında bulunursanız bahtiyar olacağımı saygılarımla arzeder, gözlerinizden öperim.

Ruşen İzzet Mayıslı

Galatasaray

Yazan: 210 Selim Ragıp EMEÇ

Son Posta Gazetesi Başmuharriri

Bir madde belirtisi olduğu kadar bir fikir sembolüne de işaret eden (Galatasaray) ın ifadesinde, en aziz hâtıraları taşıyan bir geçmişle beraber büyük ümitlerin vaid-cisi geniş bir geleceğin beşareti vardır.

Bundan dolayıdır ki (Galatasaray) ı dar anlamda bir sınıf ve bir zümre gençliğinin kapalı ve imtiyazlı bir sahası olmaktan ziyade kendine ait an'ane ve hususiyetlerle en geniş ölçüde Demokrat bir yetiştirme ve yetiştirme kaynağı olarak görmek ve mütalâa etmek doğrudur.

Gençliğin en tatlı ve en idealist çağlarının uzun yıllar toplulukla geçen bu feyizli ocağında; fakir bir ailenin çocuğu ile imkânı nihaysiz servetlerin tabii varisleri dirsek dirseğe ve en teklifsiz bir arkadaşlık eşitliği içinde münasebetedir. (Galatasaray) ın havasına hâkim olan bu ruh samimiyeti sayesinde ki, bazı millî hareketler onun hariminde kemalinin ifadesini bulmuştur.

Bir beden terbiye müessesesi olarak hizmeti ayan olan; gür bir kültür kaynağı olmak bakımından da memleket emrine sayısız evlât veren bu müessesenin bu haline ulaşmasında terbiyeci ve öğretici kadrosunun büyük bir şeref ve hizmet payı bulunduğunu kabul etmek; en tabii bir hakşinasıktır.

Yıllar oluyor:

Hayatta ise saygımı yollamakla bahtiyarlık duyduğum ve şayet ölmüşse ruhunun sükûn içinde son beka merhalesine ulaşmasına duacı olduğum ser mubassır Şevket Bey, bir gün ve mutaden bir hafta sonu günü, yemekhaneye nezaret etmekte

idi ve biz; yedi günlük bir mahrumiyet hayatından sonra bir gün de olsa; tam hürriyete kavuşmanın verdiği anlaşılabilir bir çocuk şuuruzluğu içinde âdeta kendimizden geçmiştik. Ev mutfağına her zaman muvaffakiyetle rekabet eden mektep aşhanesi, yine mevsimin nefis bir ilkbahar pillâvını, mükemmel bir tatlısını ve bir de zeytin yağlı bir enginarını hazırlamıştı. Biz, o zaman, tatlıya çok düşkündük ve ekseriya; sıra ile girdiğimiz yemekhanenin bazı yerlerini açık bırakarak ve fakat bu açıklıkları pelerinlerimizi şişirip kapatmak suretile kendi lehimize yer tasarruf ederek beğendiğimiz yemeklere nevima el koyma imkânlarını hazırlardık. Bu da olmazsa, hızlı bir hareketle beğendiğimiz yemeği, dizimizin üzerine alır ve bunu da masanın kenarına doğru ilerleterek saklardık. O gün, yine öyle bir şey yapmıştık ve Şevket Bey; bizim sonu gelmeyen bu şımarıklıklarımızdan bıkmış olacak ki; yemeksiz kalan talebenin şikâyeti üzerine ve en ufak bir tahkike dahi lüzum görmeden; benim gibi masebakı fazlaca dolgun birkaç kişi ve bu arada bana yarımşar izinsiz verdi. Sofrayı derin bir sessizlik kaplamıştı. Herkes süsuyor ve ben; parmağımı kaldırarak birşeyler söylemek istiyordum. Şevket Bey buna da müsaade etmeyince ağzımdan; bugün dahi sarfetmiş olmanın ezasını duyduğum çok ağır bir laf kaçtı. Bir anda sermubassırımızın yüzü sapsarı olmuştu. Beni kolumdan tutarak derhal idareye götürülebilir ve bana, o anda, o zamanın usulü veçhile; eşyalarımı dahi almama müsaade etmeden, kapıyı göstere-

Devamı 15 nci sayfadadır

Unutulmayacak Simalar

ve

Galatasaray Haşarılıkları

Yazan : 250 Selâmi İzzet SEDES

Dostumun yanından ayrılırken: «Haziran haftasında görüşürüz» demesinden birşey anlamadım, arkasından seslendim: «Nerede görüşeceğiz?..»

— Galatasarayın pilâvında!

Garip bir tesadüf bu muhavere tam mektebin kapısında cereyan etmişti. Bir müddet olduğum yerde durdum, demir parmaklıklara, muhteşem demir kapıya, aralıklardan görebildiğim giriş yoluna, saate, pencerelere bakakaldım. «Mektebi Sultanî» de okumuş olanların saatin her rakamında, binanın her penceresinde, yolun her taşında bir hâtırası olduğu muhakkaktır. Bir anda gözlerimin önüne Tevfik Fikret'ten rahmetli Trampetacıya kadar eski çağların, yâni çocukluk ve ilk gençlik çağlarının şahsiyet ve simaları geldi. Salih Arif, Benli Faik Bey, Halil Mirat Bey, Mösyö Moskos, Şevket Bey, Mösyö Loran, Memduh Aliş ile Şeker Ahmet beyleri andım. Sağ olanların kulaklarını saygı ile çınlattım, ölülerin manevî huzurlarına eğildim ve ağır ağır yürümeğe başladım.

Salih Arif merhumun müdürlüğü zamanında mektepte tam bir disiplinsizlik vardı, çünkü harp vardı, çünkü Salih Arif hadid ve sedit görünmesine rağmen çok yumuşak bir insandı ve bu yüzden talebenin çok kahrını çekti, hele son sınıf talebelerinden çektiği dil dokundurulamıyacak kadar sıcak bir yaramazlık ve haşarılık ezası olduğunu hatırlıyorum. Allah rahmet eylesin, tarih dersi verir, derslere vekil gönderir ve hiç kimseyi kendi dersinden sınıfta bırakmazdı.

Benli Faik Bey melek gibi bir insandı; merhumu ne zaman hatırlasam, masum fakat hayli heyecanlı bir haşarılık nümunesi de aklıma gelir.

Bir gece mektebin en uzun boylu, çok uzun boylu bir talebesi, mektebin en sağlam yapılı, en gürbüz, tam atlet bir talebesinin omuzlarına çıktı ve uzun boylu talebe de kendi omuzları üzerine mektebin en ufak tefek, en kısa boylu, fakat hayli çevik bir talebesini bindirdi. Bu üç talebeyi diğer arkadaşlar baştan aşağı yatak çarşafına sardılar. Bu beş metre yükseklikteki beyaz heyulâ yataktan çıktı. O zamanlar koridorlarda uzak fasılalarla kör hava-gazi yanardı ve gece bekçisi bu loş, alaca karanlık koridorlarda nöbet tutardı.

Beş metre boyundaki heykel Faik beyin odasına doğru ilerlerken köşede nöbet bekleyen gece bekçisi heyulâyı görür görmez: «Allahü Ekber» diyip secdeye vardı.

Heyulâ yürüdü, yavaşça Faik beyin yatak odasının kapısını açtı, girdi. Faik bey mışıl mışıl uyuyordu. Karyolası evvelâ hafifçe, sonra biraz daha hızlı sarsıldı. Uyuyan biraz döndü, gözlerini yarı açtı ve ayak ucundaki heyulâyı görünce: «Allahümme sallialâ...» diyip yorganı başına çekti...

Heyulâ hemen dışarı çıktı, parçalandı, dağıldı...

Ancak bir çeyrek sonra tahkikata el kondu ve ertesi sabah uzun boylu soruşturmağa vakit kalmadan Refik ile Feyzi müdürlüğe çağırıldılar. Çünkü birisi meşhur «Uzun Refik» öteki meşhur «Cambaz Feyzi» idi. En üsttekini aramak hatıra gelmedi. Uyku sersemliği ve biraz da korku, heyulânın boyunu tam tahmin etmek zamanını vermemişti.

Faik bey bu iki arkadaşına ne yaptı bilir misiniz?.. «Beni çok korkuttunuz dedi, sonra nasihat verdi. Yakın ahbablarına da:

Devamı 16 ncı sayfada

Dünkü, bugünkü ve yarınki

Galatasaray

Yazan : 407 Adil GİRAY

Gazete, mecmua, broşür ilh. gibi çeşitli organlar bir maksat ve gaye uğruna yayınlanır. Bunların bir kısmında umuma hitap eden tenkit, tahlil dolu yazılara rastlarız. Bazıları da tek zümrenin inhisarında, bir hususiyeti ifade eden propaganda vasıtasıdır. Galatasaray broşürünü buna misal verebiliriz. Bu organlara yazı yazmağı kabul edenler, kendilerini bir nevi nezaket angajmanına girmiş gibi hissederler.

Bu gibilerin dergilere, broşürlere yazdıkları yazılar belki onların asıl düşüncelerinin tam ifadesi değildir.

Yazılarını derginin rengine göre ayarlamayı manevî bir vecibe gibi telâkki ederler.

Bu; teamül ve gelenek halinde devam eder gider.

Bir kurulun, topluluğun ve zümrenin neşir vasıtası olan bir dergide yalnız övme ve övünme yazılarının yer bulması bizi maksada ulaştırarak kestirme yol mudur?..

Esasen nisbet ölçüsünü aşan övme ve övünmeden olgunlaşmış insanlar tabii olarak haz duymazlar. Buna rağmen övme ve övünmeden uzak kalmadığımız da bir hakikattir. Bu hepimizin zaafıdır. Sporcuları, bütün dünya vücutleri kadar kafalarını da işleten ileri ve az kusurlu insanlar olarak tanımıştır.

Bu itibarla onlara düşen, bu vasıflara

lâyık olduklarını sözle değil işle herkese kabul ettirmektedir.

Sporcuların bu mertebeye ulaşmaları, ancak yerinde ve faydalı, bol tenkitli bir âlem içinde yaşamaları ile kabildir. Şimdi gelelim Galatasaray hakkındaki düşüncelerimize: 43 senelik bir tarihi olan Galataasrayda 35 seneye yakın sporcu ve idareci olarak vazife almış bir insan sıfatıyla edindiğim tecrübelere dayanarak küçük bir tenkit yapmayı Galatasaraylılığa hizmet olur düşüncesiyle yersiz bulmuyorum. Galatasarayı üç devreye ayırmak suretile işe başlayalım: Dünkü, bugünkü ve yarınki Galatasaray. Dünkü Galatasaraylıların başarılarını övmek için sırası geldikçe bol bol yazılmış ve konuşulmuştur. Galatasarayın müzesini gören insan orada

eski günlere ait hâtıralarla karşılaşır. Bu, geçmişteki Galatasaraylıların vazifelerini iyi başardıklarına delâlet eder. Bugün bu eşsiz müzeye giren kupaların seyrekleştiğini görmek Galatasaraylıyı fazla üzen bir konudur. Bu da, bugün Galatasaraylı sporcuların teknik cephede gerilediklerini gösterir.

İşin teferruatına girmeden, Galatasarayın daha iyi bir duruma girmesini sağlayacak tedbirleri şöyle sıralıyabiliriz.

Devamı 13 nü sayfadadır

Bizim Kongre

Yazan : 488 Vedad ABUT

(Kongre açılmıştır. Riyaset yerine Abidin Dav'er oturmuştur... Kongre hararetili bir safhaya girmiş bulunmaktadır.)

Osman Müeyyet Binzet — Reis Bey teklifimi tekrarlıyorum. Bir heyet seçelim.. Yusuf Ziya beye gidelim. Evvelâ güzelliikle, olmazsa zorla getirip reis yapalım.

Mütevelli Mehmet — Söz isterim... Takrir sahibi Osman Müeyyet bey rey veremez...

(Neden?.. sesleri)

Mütevelli devamla — Formalitesi tamam değildir. Kulüp aidatına mukabil aldığı makbuzda pul yoktur.

Osman Müeyyet — Gülünc oluyorsun azizim. Makbuzu sen kestir!..

Mütevelli — Ben kestim amma gözünü açsaydın! Adamı böyle bastırırlar.

(Birden merdivene büyük bir gürültü işitilir. Muslih Hoca arkasında okul öğrencilerinden büyük bir grupla salona girerler)

Muslih Hoca — Destuur!... Kanbersiz düğün ha!... Merhaba Daver bey... Söz isterim. Beden Terbiyesi Genel Müdürü Vildan Aşır'ın Galatasaraylılıktan iskatını şiddetle talep ederim...

Abidin Dav'er — Ayıp olur hocam!

Muslih Hoca — Ayıp böyle olmaz... Benim kanaatime bütün Galatasaraylılar iştirak etmelidirler. Teşkilâtın başına geçmiş... Elinde bir milyona yakın bütçe! Şunun en az yarısını kulübe vermiyor... Ah kader ah! Aynı sınıftanız... Bilsyedim işlerin böyle olacağını!... Yahu şu teşkilâtın başına bir Fenerli geçseydi Vallah bütün Kadıköyünü satın alır kulübe verirdi.

Suphi Batur — Reis bey! Hoca bermutad aldı, yürüdü.. Bu gidişle kimseye söz düşmeyecek...

Muslih Hoca — Suphi sen sus! Vallah kafama kan çıkıyor.

Mütevelli — Hocam korkma! Kendi kendine iner.

Adnan Akıska — Efendim akşam oluyor... Novotniye saza gideceğiz... İntihabata geçelim... Bizde bir liste var!

(Okul öğrencileri bir ağızdan) — Hocayı isteriz.

Tevfik Âli (dudaklarında hafif bir tebessüm ile) — Reis bey! (Unutulan yıllar) filmini gördünüz mü?

Abidin Dav'er — Hayır dostum! Bütün hafta meşguldim. Randolf gemisinin çivilerini sayıyordum.

Liseden bir öğrenci — Beyefendi! Yavuzun bir bacası ötekinden biraz kısa imiş! Doğru mu?

Ulvi Yenel — Müsaadenizle tenvir edeyim Beşiktaşlı Yavuz'un bir bacağı ötekinden kısa olup olmadığını bilmem... Fakat ah gidi günler... Biz eskiler bizim Ye Mehmed'in bir bacağı uzun olduğunu gün gibi hatırlarız. İşte o bacakla bütün Fener forvet hattını durdururdu...

(Samiin arasında şiddetli alkışlar... (Nerede o eski Galatasaraylılık) (ah o ocak aşkı) sesleri...)

Reis — İntihabata geçelim... Evvelâ bakalım nisabı ekseriyet var mı?...

Orta kısımdan bir öğrenci — Sayın başkan... Nisabı ekseriyet ne demektir?

Reis — Nisab demek... Bir dikdörtgenin yarı çapını alırsın!.. Çarpayını kuzeyine vurursun... Sayıştayıdan alacağın denetçi ile çarpıştırırsın... Alacağın sonuçtan dörtte biri demektir...

Demir Hayri — Of! of! Amma kestir birader.

Reis — Hayri bey kardeşimizi süküne-ted davet ederim.

Demir Hayri — Nasıl olur hâkim?..

Muslih Hoca — Deli olacağım. On dakikadır söz almadım... Arkadaşlar Galata-

saray deyince aklınıza ne geliyor?

Eczacı Arif — Pilâv! Ah o pilâv!

Kurt Rıza — Hangi pilâv! Yenecek pi-
lâv mı yoksa (Bek) mı?... Tout va Messie-
urs...

Mütevelli — Susturun şunu! Yoksa ben
de Gülcemalle Newyorka giderken öğrendi-
ğim İngilizceden başlarım...

Kaleci Osman — Dav'er beyciğim, şe-
kerim! Kongrede asabî bir hava esiyor...
Gündüz hâtratını okusa da biraz ortalık
sükûnet bulsal..

Reis — Güzel bir fikir! Gündüz oğlum.
Başlyabilirsin!

Gündüz Kılıç — (Cebinden büyük bir
kâğıt çıkararak) «...Bir erguvanî sonbahar
günü idi... Bir Fener - Galatasaray maçının
haftayımında topu bermutad söke söke Fe-
ner kalesine götürüyordum. Derken sağ
tribünde gözlerim bir yeşil gözlü kıza ilişti
topu bıraktım ve kıza baktım... Kız bana..
ben ona... Derken...»

Muslih Hoca (bomba gibi ortaya atıla-
rak) — Duur!.. Vallah bütün talebeyle hü-
cuma geçerim. Bizim mecmuanın satışına
dokunur. Hâtratını biz satın aldık. İbrahim
Horoz, Tevfik Ünsi, Süleyman Tekil ve ma-
baadi, hepimiz dâva ederiz!

(Merdivende Madam Kondüktör görü-
nür) — Hocam plakin ve şişin hazır. Top-
piğini de yanına koymuşum! Bak yine cena-
bını kızdırmışlar!.. Supi beyciğim utanmo-
rsun vallahi! Adamcağızın mefatına gider-
siniz (Hocaya) Gel aşağı arslanım! Pirzolan
soğoor (elinden tutar aşağı götürür).

İhsan İpekçi — Söz isterim Reis bey...
Ömer Besim (Başında hafif bir buhar
dolaşmaktadır) — Aman İhsanım hazır rast
gelmiş iken söylüyeyim, Allah aşkına şu
Arap filmlerini getirtmeyin! Bıktık vallah...
Amsterdama gittim, Parise gittim ve Lon-
draya gittim yahut gideceğim. Bir tane arap
filmî görmedim.

(Birden merdivenlerden koşucu Rauf
görünür)

Rauf — Pardon monşer geç kalâ.m.
Löbon'un önünden geçerken bir Amerikan
kadın yakaladım Kuzguncuğa koruya davet
ettim... Monşer fevkalâde birşey!...

Kurt Rıza — Aman Rauf bezik biliyor-
sa cemiyete getir...

(Aşağıdan güm... güm, güm bir ses gel-
ir gittikçe artan bu patırdı kongrede ko-
nuşmak imkânını bırakmaz).

Abidin Dav'er — Nedir bu gürültü?..
Sivastopolun donanmayı hümayun tarafın-
dan bombardımanını hatırlatıyor. (Merdi-
venden Madam Kondüktör gözükür) — Me-
rak etmeyiniz çocuklar!.. Süheyl Bey tuva-
letin kapısını vuroor!

Reis — Canım kongre günü olur mu?
Söyle yarın vursun...

Madam — İmkân yoktur.. Çocuk du-
ramoor! Zora gelmiştir... İçeride demir Hay-
rim varsa on takkedir çıkmoor sanırım pla-
kinin üzerine çok su içmiş de naturası bo-
zulmuş...

Arif Neşet — Madam söyle ona akşam
bizim eczahaneye uğrasın! Ben onun mide-
sini muayene ederim.

Reis — Müzakere kâfi görüldü... İnti-
habata geçelim... Açık reytle mi, kapalı rey-
tle mi seçim yapacağız?

Suphi Batur — Müsaadenizle Dav'er
bey! O bizim ihtisasımızdır. Bu sahada Mec-
liste çok staj gördük...

Anti demokratik usulleri kaldırmalı-
yız.. Ve demokratik bir seçim yapmalıyız.

Reis — Yâni...

Suphi Batur — Bir: Eski idare heyeti-
ni aynen ipka edeceğiz... İki: Hacı, hoca
misillü kimseleri değil kulübe sokmak, Par-
makkapı civarından geçirmeyiz...

(Leblebi Mehmet yavaş yavaş merdi-
venlerden yukarı çıkar).

Ulvi Yenil — Yahu nerede kaldın be
Leblebi?..

Leblebi Mehmet — Affedersiniz... Ga-
zinoya yeni bir Fransız şarkıcı kadın getirt-
tik de... répétition yapıyordum...

Kaleci Osman — Yahu kaptan!.. Her
gün répétition'a gidersin bir de bizi götü-
rsene... Nasıl şeydir öğrenemedik gitti...

(Bülent, Gündüz, Musa, Reha bir ağız-
dan) — Biz de isteriz.. Yoksa vallah antren-
mana gelmeyiz!..

Mister Molloy — Birinci team... Avut
side... Antrenman komansel.. Erdoğan plon-
jon, Salim degajman, Bülent stop, Muzaffer
pas, İsfendiyar şüt gol. w,x,y,z sistem very
gud!...

Ulvi Yenil — Yahu! Herif biliyor fut-
bolü... Ah bu hafta Kasımpaşayı yensek...

Reis — Birinci takım antrenmana git-
miştir. Muslih Hoca yemektedir. Demir
Hayri tuvalette. Ekseriyet yoktur... 15 gün
sonra toplanmak üzere dağılalım...

Yalı Çapkını

Genç Futbolculara

Yazan : 548 Suphi BATUR

Tam yirmi yıl oluyor. Sıcak bir ağustos günü Taksim kışlasında ezeli rakibimiz Fenerbahçe ile Gazi Büstü maçını oynamıştık.

Beni, yirmi yıl geriye bir maçın kazanılması değil; kökü Mektebi Sultanide olan Galatasaraylılık duygusu ve kazandığımız maçlarda sevincimizi paylaşan kaybettüğümüz zamanlar bize küsen, darılan ve şimdi stad peykelerinde yanyana oturduğumuz mektep, kulüp arkadaşlarımın hâtıraları, sevgileri sürüklüyor...

Maçın on beşinci dakikasında üç - bir gibi ağır bir mağlûbiyete uğramış, ümitsiz bir didişme içinde çırpına çırpına neticeyi değiştiremeden haftaymı bitirmiştik.

Soyunma odasına giderken tahta parmaklıkların üstüne vücutlarını koyuvermiş o gün takımında oynamayan Vahyi ile Ercümend'e gözüm ilişti. İkisinin de gözleri yaşlı idi...

Şimdi soyunma odasındayız. Antrenörümüz Billi Hanter'in nasihatlarını dinliyoruz. Bir aralık odaya polis Şevket (şimdi komiser) geldi. Bize, bir numaralı âzamız Ali Sami Beyin: «Allahım büyüksen bugün Galatasaray kurtulur» diye ağladığını anlatıyor. Sahaya çıkacağımız şu anda içimde bir ferahlık hisseder gibiyim. Bu ferahlığı arkadaşlarımın da hissettiğine eminim...

İkinci devrenin dakikalarını umumî kaptanımız Abidin Daver bey stad balkonundan parmaklarını açıp kapamak suretiyle bildiriyor. Daver beyin parmakları yine açılıp kapandı:

Oyunun bitmesine tam on altı dakika var!...

Sağdan bir korner oldu. Leblebi topu düzeltti. Muslih önümde yere eğilmiş bir vaziyette topu gözlüyor. Kadri ile Sabih Muslih'in başında nöbetçi...

Neticenin artık değişmeyeceğinden emin bu iki Fenerli arkadaş:

— Hoca nereye bakıyorsun, atı alan Üsküdarı geçti.

Diye eğleniyorlar. Hoca bu alaylı söz:

— Fileleri gözüme kestiriyorum... diye sert bir cevap veriyor.

Rahmetli Şeref; vuruş düdüğünü çaldı. Top kaleye doğru süzülüyor. Hocanın besmelesi ve sert bir kafa vuruşu... Top ağlarda... Sol tribünün bizi teşci eden ve ardı arası kesilmeyen: «Ra, ra, ra» temposu...

Üçüncü beraberlik golünü de atmakta gecikmedik. Bunlar maçın herkesçe bilinen tarafları. Asıl bilinmeyen ve hatırlanmayan bizi o gün beraberliğe götüren o küçük Galatasaraylının hızı içimizdeki Galatasaraylılık meşalesini ateşleyen imanı...

Aradan uzun yıllar geçti. Hâlâ tribünlerde muztarıp bekleyen Galatasaraylıları düşünüyorum. Bir daha sırtımıza giyemeyeceğimiz sarı-kırmızı formanın hasreti içimi yakıyor...

Bu satırlarla belirtmek istediğim eski bir hâtıranın altındaki gizli hisleri yıllardır çektiğimiz ızırabı dindirecek genç futbolcüler arkadaşlarıma ithaf ediyorum.

GALATASARAYI

SEVEN PAŞALAR

Yazan : 601 Besim Ömer KOŞALAY

Kongre münasebetiyle kulüpten bir mektup aldım. İdare heyeti bir broşür hazırlıyormuş, benden de birkaç satırlık hâtıra istiyorlar.

Mektup bize has bir şekilde gayet nazikâne...

Galatasaraya ait o kadar çok hâtıram var ki, düşünmeğe bile lüzum görmeden, Galatasarayı seven «Paşaları» hatırladım. Bu hâtıralar makbule geçerse ne mutlu bana...

1 — Nurettin Paşa (merhum).

Sene 1922, Galatasarayın atletleri ve futbol takımı İzmitte gittik... Müsabaka akşamı Nurettin Paşa bize ziyafet verdi. O zaman —mülâzimi sâni, şimdi Teğmen diyoruz— Lûtfi isminde bir arkadaş beni paşaya şikâyet etti. Ben koşarken giydiğim pabuçların altında bir takım çiviler varmış... Nurettin Paşa: «Çocuğum onlar İstanbullu bizi geçerler» dedi...

2 — Kemalettin Sami Paşa (merhum):

Sene 1924: Olimpiyat seçmeleri için Eskişehirdeyiz... Ben, 400, 800 ve 1500 deki seçmeleri kazanmıştım. Kolordu kumandanı Kemalettin Sami Paşanın beni çağırdığını söylediler. Gittim. Paşa bana: «Seni tebrik ederim koşuların hoşuma gitti, bir daha koş» dedi. «Paşa ben at değilim» diye cevap verdim...

3 — Ali Hikmet Paşa (merhum):

Sene 1924, Balıkesirde askerim. Kolordu, şehit çocukları için bir müsabaka tertip etti. Koştum, kazandım, ikramiye olarak 40 lira verdiler. Amatördüm, parayı Paşaya iade ettim: «İstanbulda duyarlarsa bir daha koşamam» dedim...

4 — Kâzım Paşa (Özalp):

Sene 1925 Ankara.

Galatasaray, Muhafız alayı atletizm maçı. Müsabakadan sonra verilen ziyafette Paşa bana dedi ki: «Bu kadar senelik erkânı harbim senin koşularında çok heyecan duydum. Mecliste Besim Atalay var. Sana

da Besim Koşalay diyelim.»

«Paşam koşuyu bırakırsam Besim Duralay desen olur mu» dedim ve gülüştük...

5 — Şükrü Naili paşa (merhum):

Sene 1928 İstanbul

Amsterdam olimpiyadına gideceğiz. Galatasaraylı yüksek atlayıcı Haydar asker... Şubeden izin vermiyorlar. Şükrü Naili Paşaya çıktım, İki dakikalık bir konuşma izin çıktı ve Haydar Amsterdam olimpiyadına gitti.

6 — Cemil Taner (Merhum):

Sene 1938. Ankara:

Beden Terbiyesi Umum Müdürlüğünde görüşüyoruz... Allah selâmet versin Paşa o kadar anlayışlı bir sporcu idi ki «ofsaydı» öğrenmek için Fransadan kitap getirdiğini söylemişti!..

Sene 1948.

Türk milli takımı 23 nisanda Atınada Yunan milli takımıyla maç yaptı. O maç için üç kişiye izin alamadık...

Ah eski paşalar...

Dünkü, bugünkü, yarınki Galatasaray

9 ncu sayfadan devam

1 — Galatasarayın eleman kaynağı olan lisede örnek bir spor organizasyonu.

2 — Lise ile kulüp arasında sıkı bir iş birliği.

3 — Büyük bir ihtiyaç halini alan lokal işinin ön plâna alınması.

4 — Stad işinin intacı.

5 — Galatasaray öğrencileri dışında kulübe intisap edecek spor elemanlarının milli takıma kadar yükselmiş şampiyon ve rekordmenlerden seçilmesi hususunda titizlik.

6 — As sporcuların dışında kalan genç elemanların yetiştirici bir çalışma sistemine alıştırmaları.

Yarınki daha kuvvetli Galatasarayın temelini kuracak prensipleri işte böyle hu'âsa ediyoruz.

Çivili Pabuçlarım

Bu küçük hikâyeyi Müdürleri başlarında spor sahalarında neşe içinde koşan yeni talebe nesline armağan ediyorum. .

Nur içinde yatsın, Salih Arif Bey müdürümüzdü. Mektebimiz de henüz Mektebi Sultanî diye anılıyordu. Yıllar ne çabuk geçti; şimdi büyük rahmetle andığım ve bana verdikleri feyzin minnettarlığını yüreğimde sıcacak taşıdığım Faik Beyler, Emin Beyler, İzvarlar, Dazır hocalar mukaddes bildiğimiz yuvamızın yerine konmaz süsleriydi Ben 499 İsmail Vildan o zaman besinci sınıfta talebe idim. Memleketimizde, spor henüz çocaktı. Fakat atletizm çocuk bile değil, sadece emekleme günlerini yaşayan bebektir. Artık benim gibi ak düşmüş saçla-

kalıbından ve gündeliğimizden artırbildiğimiz paralarla satın aldığımız bu pabuçları ne ihtimamla muhafaza eder, onlara nasıl itina ederdik! Bunu bugünün ve yarının nesli asla anlayamayacaktır. Cılız rekorlarımız rüyalarımızın süsüydü. Çivili pabuçlarımız da bu temiz rüyaların hakikat olmasına hizmet edecek, biraz da bizden olan dostlardı. Onları öyle sever, onlara öyle bakardık.

Grand - Cour'da çivili pabuçla koşulamazdı. Toprağı kayasız olan arka bahçeyi de ancak coğrafya sınıfından seyrederdik. O ranın havuzu, tarhları, çi-

Yazan:

499 Vildan

V. A. Savaşır .

**Beden Terbiyesi
Genel Müdürü**

riyle, semen gelmiş vücutlarıyla yaşlı insanlar arasında dolaşan Ünvan, Adil Giray, Mazhar Nâzım, Rauf, Sekip, Besim kulübün ve mektebin atletizmi için Grand - Cour'un kayalık sarpında, yalut ta Ünyon Kulübün labada ve ebegümecileri arasında gençliğimizin bütün enerjisini, harcardık. Bu sporun malzemesi de memleket için görülmedik şeylerdi. Ünvan diskini çantasında taşır, gece yastığının altına kordu. Sudi'nin ciridi sade onun için değil, bizim için bile sanki mukaddes bir âsa idi, bugün işporta matahı haline gelen çivili pabuç üç beş Türk çocuğunun ancak tanıdığı bir kıymetti. Pabuç boyası ve fes

çekleri bize yasaktı. Yasaktı, fakat ne çare ki tarhlarının toprağı bir pist gibi yumuşak ve çivili pabuçlara kastetmeyecek kadar terbiye (!) görmüştü.

Sabahları rahmetli Ahmet Ağa tanburunu saat altıda vururdu. Ve mektebin büyük kalabalığı bu saatte esniyerek, gerinerek kendilerini uykudan pek güç ayırırdı. 499; Seyfi Cenap'la beraber beşte kalkar gece bekçisinin şefkatine sığınıp koridorda bir müddet gülle kaldırır, sonra, sakız gibi beyaz havlu ya sarılı çivili pabuçları koluna alır, mektebin arka bahçesine inerdi. Herkesin uykuda olduğu bu saatte, Çamlıca sırtlarından ağaran İstanbulun o güzel

gününi seyrederek idman etmenin saadetine mutlaka hayatımın sonuna kadar hasret çekeceğim. Ne yazık ki bu saadet uzun sürmedi.

Salih Arif beyin bir dostu vardı; hüsnühat hocası Halit bey. Bu iyi yürekli adam bir gün bahçede dolaşırken yerde hiçbir hayvanınkine benzemiyen acayip bir takım izler görünce meraklanmış, müdüre haber vermiş. Makamı cennet olsun Ulûmu tabiiye hocamız Rifat beyle tetkik etmişler ve bahçeyi altüst eden bu görünmiyen mahlûku yakalamak için koyu yeşil çimlerin arasına tilki kapanları kurmaya karar vermişler. Aradan belki bir hafta geçmiş, kapana yem diye konan şeylerin 499 un iştihasını celbetmesine imkân olmadığına göre ve kokusu da kendisine kadar ulaşmadığı için, daha doğrusu gözü çimlerde değil yumuşak toprakta olduğu için hayvanı yakalamak ta mümkün olmamış. Bunun üzerine muallim muavinlerinden nöbetçiler dikmiye lüzum hasıl olmuş. Bugünkü gibi gözümün önündedir. Sabahların o saatte henüz daha alaca olduğu mevsimde idik. Bahçenin bir köşesinde Gülbabanın mezarı diye andığımız lâhte benzer bir taş vardı. İlk hareketleri yaptıktan sonra koşuya başladım. Hatırladığıma göre birkaç tur da koştum. Bir seferinde bu taşın önünden geçerken muallim muavini Teodor efendinin çetrefil Türkçesiyle:

— Sendin demek diye yolumu kestiğini görünce dona kaldım. Teodor efendi beni hiç konuşturmadı. Doğruca müdür odasına götürdü. O saatte Salih Arif beyin orada olması imkânsızdı. Benim kaçmamdan korkmuş olacaklar ki, müdür gelesiye kadar orada beklettiler.

Salih Arif bey odaya girdiği zaman nasıl büyük bir hayret içindeydi size tarif edemem. Hayvan sandığının muzip bellediği bir talebe oluşuna bir türlü inanmak istemiyor ve evirip çevirip elimdeki pabuçlarıma bakıyordu. Salih Arif bey merhum için iki şeyi anlamak güçtü. Biri bu pabuçlarla nasıl koşulduğu, ikincisi de bütün talebenin yataktan kaldırılması için emek sarfedilirken şöhreti çalışkanlık olmayan birisinin bu saatte kalkmaya nasıl razı oluşu idi. Pabuçlarımı bana iade etmesine sebep onun spor anlayışından ziyade zannederim pabuçlarının elinden alınacağından korkan talebesinin perişan haliydi.

**

Bu küçük hikâyeyi Müdürleri başlarında, spor sahalarında neşe içinde koşan yeni talebe nesline armağan ediyorum.

A. Savaşır

Not :

Sayın Savaşır'ın kulüp kayıt numarası 672 dir.

GALATASARAY

7 nci sayfadan devam

bilirdi. Fakat bunu yapmadı.

Olduğu yerde âdeta sallanır gibi oldu. Sonra tek bir kelime söylemeden geri döndü.

Şevket Bey benim cezamı iki misli yapsa; Şevket Bey beni mektepten kovdursa hiç şüphesiz bu kadar teessür duymazdım. Fakat Şevket bey bunların hiç birini yapmamış; beni, ruhunun büyüklüğü ve erişilmezliği altında bir pestil gibi ezmişti. Filvaki ben, Şevket beye; bu hareketimi zamanla affettirdim. Fakat bu, çok güç oldu ve bana, beni başıladığının ifadesi olmak üzere elini dudaklarıma götürmeme müsaade ettiği zaman iki damla göz yaşımın par-

maklarına düşmesi, ona, dünya yüzünün cennetlerini bahşeder gibi olmuştu. Her hali, bunu, açık açık gösteriyordu. Bir büyük psikolojinin örneğini veren bu misal ile bizim, Galatasaray dediğimiz yurda olan bağlılığımızın sebebi daha iyi anlaşılmiş oluyor, sanırım. Demek oluyor ki Galatasaraylının Galatasaraya olan bağlılığı, herhangi bir kimsenin bir Ocak gayretinin ifadesi değil; ancak yüz yılların yaratabileceği ruhi ve fikri bir anlaşmanın terkiibini izah mümkün olmayan perçinleşmesidir. Ve vatan çercevesi içinde de duyguların en kutsaldır; diyebilirim.

Selim Ragıp Emec

GALATASARAYLILIK

2nci sayfadan devam

beni karşılarken: «Aman, bu defa çok fena göreceksiniz, içeriye girmeden kendinizi alıştırın, yüzünüzden bir şey anlamasın» diyordu. Aylardanberi ölüme karşı yaptığı çetin mücadelede zavallı Emin hem arslan gibi bünyesini bitik bir hale getirmiş hem de ruhunu hırpalamıştı. Eliyle işaret ederek beni ta yanına çağırdı. Ali Sami dedi, şimdye kadar içimde sakladığım bir duyguyu sana açıklayacağım: «Benim hakkımı yediniz, iki numaralı Galatasaraylı benim» ve, gözlerinin ferî bir an için tekrar parlayarak: «Arkadaşlarına söyle, hakkımı vermezlerse, ruhum hepinizden dâvacıdır» cümlesini ilâve etti. Emin hayatının son büyük hamlelerinden birini yapmıştı. Başu yana devrildi, elleri yorganının üstüne mecalsiz düştü. Ben de şaşırılmış kalmıştım, kulübün bahsini ettirmek istemiyen insan bu muydu...

Emin'in son arzusunu yerine getirmek için evvelâ Asım'la görüştüm. O da Emin'i çok severdi, kulüp dertleri bizi birbirimize üç silâhşorlar gibi bağlamıştı. Asım Emin'i kurtarmak için canını verirdi fakat Galatasaraylılığını ifade eden alâmetten hiç bir şey terkede mezdi, ona razı olamazdı, elinden gelmiyordu.

Galatasaray kongresi, iş kendisine intikal edince, bu iki emektar arkadaşın her ikisinin duygusundan heyecanlandı, her ikisini ocaklarına bağlılık zaviyesinden haklı gördü ve güzel bir neticeye vardı: Emin de Asım da Galatasarayın iki numaralı âzası sayılacak, üç numara kimsenin malı olmayacak, kimseye verilmeyecek.

Fakat hakikatte öyle olmadı, Emin'in asıl ruhundan münhal kalan yeri bir tek kişi değil, bütün Galatasaraylılar, bir anda, hisleriyle doldurdular.

Bu hâdise, Galatasaraylılığımıza karşı kusurlu olmamız için ne derin, ne manalı bir işarettir değil mi?..

Ali Sami Yen

Unutulmayacak simalar ve Galatasaray haşarılıkları

8 nci sayfadan devam

«Doğrusu muziplik hoşuma gitmedi değil..» demiş.

Şimdi gelelim en üsttekinin kim olduğuna. Ama bunu bileceksiniz de ne olacak?.. Ben size kendime dair bir hikâye anlatayım:

Bir gün bahçede bir mahkeme kuruldu ve haşarılar, yaptıkları yaramazlıklara göre hüküm giydiler. Bu arada mahkeme heyeti beni idama mahkûm etti. Yaka paça tutuldum ve kalın bir iple —halis İngiliz urganı ile— perona bacaklarımdan baş aşağı asıldım.

Bütün kanın beynime toplandığını görüp korkan bir iki arkadaş hemen içeri koşup Şevket beye haber vermişler. Şevket bey telâşla geldi ve asılmış olanın 106 Selâmi efendi olduğunu görünce:

— Meheldir!.. diyip geri döndü.

Fakat sermubassırın geldiğini görenler beni hemen idam sehpasından indirdiler. Allah gani gani rahmet eylesin, Şevket bey de çocuk ruhiyatını bilen ve bildiği için inzibatı temin eden efendi insandı...

... İşte böyle, «Galatasarayın pilâvı» deyince bu yıl da hatıramda bu eskimiyecek, unutulmıyacak simalar ve vak'alar canlandı.

Selâmi İzzet SEDES

195.. Yılında GALATASARAY

Yazan : Ulvi Ziya YENAL

Uzun bir ayrılıktan sonra 195... yılının bir ilkbahar gününde İstanbul'a döndüm. Baştan başa değişmiş olan İstanbul'u büsbütün güzelleşmiş bir şehir olarak buldum. Yer yer gözü tırmalıyan köhne evler yıkılmış yerlerine muazzam binalar yükselmiş, şehrin her yerinde geniş caddeler açılmış, Kızkulesine Fatih Sultan Mehmed'in at üstünde büyük bir heykeli dikilmiş...

En yakın akrabalarımı ziyaret ettikten sonra geldiğim hemen birinci günü, her Galatasaraylı gibi benim için de bir aile ocağı olan kulübe koşuyorum. Kulübün Taksim Belediye Gazinosu civarındaki yeni binasına taşındığını biliyordum. İnönü gezinisi büyük bir heyecanla geçtim. Geniş caddenin köşesinde üzerinde büyük bir (G.S.) bulunan sade fakat zarif binayı görünce sevinçten ve heyecandan gözlerim doldu. Nefes nefese kapıdan girdim. İçerisi arı kovanı gibi kaynıyor. Benim için hep yeni simalar.. Üzerinde Direktörlük yazısı bulunan bir kapıyı vurdum ve beklemeden içeri daldım. Dört genç bir masanın etrafında toplanmışlar hararetle hareketli bir mevzu görüşüyorlar. İçlerinden bir tanesi eski ve âşina bir sima.. Hayretle bana bakıyor. Erdoğan Athoğlu.. Hafif saçları dökülmüş... Boyu galiba biraz daha uzamış... ve.. gözlüklü..

İktisat Fakültesinde (İşletme Ekonomisi) profesörü olduğunu öğrendiğim Erdoğan kulübün kâtibi umumisi imiş.. Verdiği izahatı dinliyorum...

O akşam kulübün boks salonunda her siklette Türkiye şampiyonu olan

Galatasaray boksörleri millî forma ile Fransa amatör takımıyla karşılaşmış... Kulübün (4.000) seyirci alan salonu bu karşılaşma için kâfi gelmiyor... Boks Federasyonu Reisi Melih Açıba ile aralarında ihtilâf çıkmış... Müzakere mevzuu bu imiş...

Kulübü geziyoruz. Binanın arkasında mavi mermerden bir pisin ile müteaddit tenis kortları var. Kulübün içinde modern bir kulüpte bulunması lâzımgelen herşey mevcut... Bir de büyük kütüphane yapılmış... Bir kitabın üzerine eğilmiş dalgın dalgın okuyan bir zat görüyorum. Gündüz Kılıç kitabı o kadar dalmış ki beni güçlkle tanıyor... Okuduğu kitaba göz attım: L'homme cet inconu... Müzeyi arıyorum. Fakta Ali Sami Bey müzeyi buraya naklettirmemiş... Müze için mektebin antresinde ayrı bir bina inşa ettirerek orada muhafaza etmiş... Ali Sami beyin müsaadesi olmadan hâlâ müzeden bir çöp bile çıkmıyormuş...

Erdoğan pazar günü oynanacak Galatasaray - Arsenal maçına beni davet etti...

Pazar günü Mecidiyeköyü yolunu tuttum. Burada da bir sürpriz beni bekliyordu. 40 bin kişilik Galatasaray stadı tamamen dolmuştu. Stadda birbirini çiğneyen insan olmadığı gibi, kapıda karaborsacıdan da eser yok... Herşey intizam içinde... Şişli tarafındaki büyük kapalı şeref tribününe giderken yolumu orta yaşlı temiz giyinmiş bir zat kesti. Sarı bıyıklı, saçları dökülmüş bu zata dikkatle bakıyorum.. Bülent Eken...

Devamı 26 ncı sayfadadır.

İdare Heyetinin 1947 – 1948 Faaliyet Raporu

Muhterem arkadaşlar,

On ay evvel bize vermiş olduğunuz vazife bugün nihayetlenmiş bulunuyor. Bu kısa müddet içinde kulübümüzün kuvvetli bir malî bünye ile günlük tedbirlere dayanmıyan teknik, bir bünyeye sahip olabilmesi için bütün gayret ve bilgimizi ortaya koyarak çalıştık. Bu faaliyetin malî ve teknik neticelerini sizlere arz ederken kulübümüzün istikbalini alâkadar eden konulara bilhassa temas etmeği Galatasaray isminin her zaman en kuvvetli şekilde payidar olabilmesi için lüzumlu ve faydalı addediyoruz. Eğer sayın umumî heyetinizin dikkatini bilhassa bu mevzu üzerinde toplar ve gelecek idare heyetini kıymetli direktifleriniz ve irsadlarınızla takviyeye yardım edecek olursak en büyük hazı ve vicdan huzurunu duyacağız.

Spor faaliyetlerinin evvelki yıllara nazaran çok genişlemesi, buna muvazi olarak ihtiyaçların artması kulüplerin idaresini güçleştirmiş bulunmaktadır. Memleketimizin bütün büyük kulüpleri bu artan ihtiyaçları karşılayabilmek için zor duruma girmişlerdir. Bilhassa her spor şubesinde anormal bir şekilde inkişaf etmekte bulunan gizli profesyonellik kulüplerin malî bünyelerini ve hattâ varlıklarını kemirmeğe ve tehdit etmeğe başlamıştır. Bu itibarla, kulüpler bir taraftan kendilerine emin kaynaklar temin etmek için tesislerini genişletmeğe, diğer taraftan da varidat

getiren spor faaliyetlerini artırmağa gayret etmektedirler.

Memleket sporunun her şubesinde öncü vazifesini görmüş olan kulübümüz; amatör spor gayesini ihmal etmeden ve hattâ bunu ön plânda tutarak kendisini bugünün icaplarına ve ilerinin gelişmelerine göre teşkilâtlandırmak zorundadır. Aksi takdirde bu varlık bir gün yapayalnız ve kendini tüketmiş olarak ortada kalabilir. Bu tehlikeye bilhassa işaret etmek isteriz. Her ne kadar Galatasarayın ölmez enerjisi bu renkleri tekrar yükseltmek iktidar ve cevherine malik ise de, arada uzun bir zaman kaybedilmiş ve üzüntülü bir devre geçirilmiş olur.

Durumu bu şekilde tesbit eden idare heyetimiz faaliyet devresi sırasında programını çizmiş ve bu gayeye doğru ilk adımları atmıştır:

1 — Kulübün malî bünyesini kuvvetlendirmek:

Malûmunuz olduğu gibi, hal ve şartların müsaadesinden faydalanan idare heyetimiz büyük bir piyango tertip etti. Renklerimiz memleket şümül mâna ve mahiyetini bu piyango gördüğü büyük rağbetle bir kere daha ölçmüş olduk. Bu piyango ile kulübümüze büyük hasılat temin edilmiş oldu. Bundan başka kulübümüzün tavassutu ve teşviki ile ecnebi organizasyonlar işine ehemmiyet verilmiş, hesap vaziyetinde de göreceğiniz veçhile ecnebi organizasyonlar geliri kulübümüz için pek verimli olmuştur. İdare heyetine seçilecek arkadaşlara da kulübe varidat getiren bu

konuda hassasiyetle çalışmalarını tavsiye ederiz.

2 — Devamlı gelir kaynağı temini için tesislerin genişletilmesi:

Kulübümüze devamlı ve emin gelir kaynağı temini için başlıca iki mevzu üzerinde durduk. İnönü stadının inşası karşısında, Mecidiye köyündeki sahamızın gelir kıymeti hakkında tereddüdümüz oldu. Bu sırada büyük bir ihtiyaç olan spor salonu inşasını da göz önünde tuttuk. Filhakika kulübümüzün bugünkü ihtiyaçlarını teminden uzak bulunan lokali yerine daha geniş bir salona ve kulüp binasına ihtiyacı olduğu şüphesizdir. Biz, her iki mevzuu da ele aldık ve stadımızın ekli plân dahilinde genişletilmesi ile Mete caddesinde bir arsanın alınmasını derpiş ettik. Stadın genişleme plân, proje ve hesapları hazırır.

Stadımızın 30 bin kişi alacak şekilde inşası için 700.000 liraya ihtiyacı vardır. Bunun birinci kısım inşaatına (Likör fabrikası cihetindeki tribüne iki sıra ilâve edilmesi üstünün örtülmesi ve 10 metre uzatılması, cadde kısmına 16 kademelik bir tribün inşası 3000 seyirci alabilecek bir kanal yapılması, sahanın, duvarların ve tahtaperdenin ıslahı, küçük tribüne 3 kademe ilâve edilerek 10 metre uzatılması ve girişlerin tanzimi) dahil bulunmaktadır. Bu kısım 150.000 liraya çıkacaktır.

Tasvip buyurulduğu takdirde gelecek mevsimden evvel bitmek üzere bu kısım inşaatı derhal başlanabilir. Malî bakımdan bu inşaatı karşılayacak durumdayız. Yine umumî heyetinizce muvafık görüldüğü takdirde Mete caddesindeki arsanın mühayaasına girişilebilir. Mete caddesinde yeni bir kulüp binası inşası için henüz bir tahmin ve keşif yapılmış değildir.

İdare heyetimiz, her iki mevzuun başarılabileceğine kani bulunmaktadır.

3 — Amatör sporun esas olarak alınması:

İdare heyetimiz, futbol şubesinin muayyen bir kısmı müstesna, diğer spor şubelerinin tamamen amatör olarak faaliyete devam etmesini zarurî görmektedir. Aksi halde kulübümüzün yıllık masraflarını dahi karşılaması mümkün değildir.

Bu arada, denizcilik şubemizin, merkeze bağlı olmakla beraber, ayrı bir komite tarafından ve ayrı şartlar dahilinde idaresini faydalı ve zarurî mülâhaza etmekteyiz.

4 — Futbol şubesinin takviyesi:

Bugün en fazla gelir sağlayan futbol şubemizin takviyesi zaruridir. İdare heyetimiz bu maksatla ve büyük müşkilâtla İngiltereden bir antrenör getirtmiş bulunmaktadır. Mektep takımlarıyla de alâkalandırdığımız bu antrenörden önümüzdeki yıl geniş mikyasta faydalanacağımızı umuyoruz.

Futbol takımımız için icabederse yeni elemanlar tedariki, yeni idare heyetimize vereceğiniz vazifeler meyanında bulunacaktır.

Hal böyle olmakla beraber, en fazla ehemmiyeti Galatasaray lisesine vererek an'anemize avdet etmek zarureti bulunduğuna kaniiz. Antrenörümüzü mektepte çalışma imkânını verecek bir hale sokarak evvelce bir numaralı âzamız Ali Sami Yen'in 1922-1923 yıllarında yaptığı gibi genç takımlar teşkiline ehemmiyet verilmesini kulübün âtisi bakımından zarurî buluyoruz.

Şimdiye kadar yapılan tecrübe, günlük tedbirler ve uzun seneler denemiş elemanlarla Galatasarayın şerefli mazisine dönmesine imkân olmadığını göstermiş bulunmaktadır. Futbolde muvaffakiyet daima ileriye ve gençliğe bakmakla kabildir.

Bu arada bir atletizm antrenörünün mektep talebelerini çalıştırmasını aynı zamanda futbol için de faydalı bulmaktayız.

Faaliyetimizin prensiplere ve programa dayanan ana hatlarını yukarıda belirttikten sonra spor şubelerimizin 10 ay zarfındaki çalışmaları ile malî raporumuz sayın umumî heyetinize ayrıca arz olunmuştur.

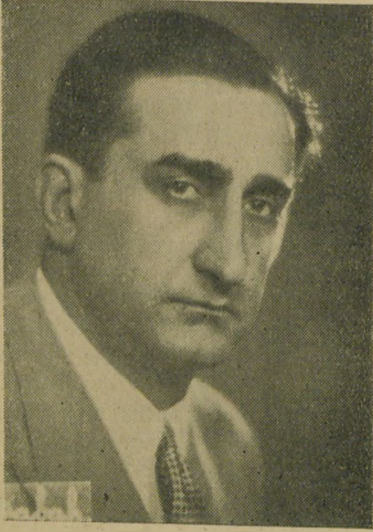
Umumî heyetinizin, kulübümüzün idaresini bize tevdi suretiyle göstermiş olduğu itimadına teşekkür eder, heyetimizin ibrasını saygı ile rica ederiz.

İdare Heyeti

İDARE HEYETİMİZ

Reis Suphi BATUR

İkinci Reis Ulvi YENAL

Veznedar
Talât KURT

Genel Sekreter
Arif USMAN

Muhasebeci
Fuat SOMAY

İDARE HEYETİMİZ

Teknik âza
Turgut ATAKOL

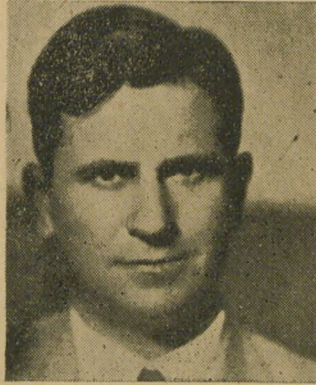
Teknik âza
Semih TÜRKOĐAN

Teknik âza
Emin ERER

Murakıp
Fuat ARAY

Teknik âza
Mehmet Leblebi

Murakıp
Nuri EFE

Atletizm Çalışmalarımız

Son 10 sene içinde kulübümüzün pek mahdut olan atletizm faaliyeti iki yıldır eski an'anevi hızını almış ve büyük tarakki ve başarılar elde etmiştir. Ancak, bayrak yarışları hariç 19 ayrı branşı bulunan atletizmde 15 ayrı spesiyalitenin en iyi elemanlarını pek kısa bir zaman içinde bulmak veya yetiştirmek çok güçtür.

İdare heyetimiz, amatör bir spor olarak kabul ve telâkki ettiği atletizmin, bugün bir tek atleti bile bulunmayan mektebimizde yerleşmesinin en doğru bir yol olduğu kanaatindedir. Bu maksatla millî atletizm takımı antrenörü B. Wogel'in mektebe yerleştirilmesini yeni idare heyetine tavsiyeyi vazife biliriz.

Atletlerimizin pistsizlik yüzünden çekmiş olduğu sıkıntıyı da burada tebarrüz ettirmek isteriz.

1946-1947 yılı kapalı salon müsabakalarıyla bütün kır koşularını kazanan atletlerimiz, 1947 yazında, İstanbul atletizm bayramında, gül kupasında, Amerikalılarla yapılan karşılaşmalarda ve İstanbul şampiyonasında mühim başarılar elde etmişlerdir. Bilhassa İstanbul şampiyonasında Balkan bayrak kosusu rekorunu 3.26.7 ile kıran (Cahit Önel, Kemal Horulu, Kudret Aral, Erdal Barkay) ekibi Galatasaray atletizm tarihinde daima anılacak bir muvaffakiyet kazanmışlardır. Bu koşuda rakibimiz olan Fenerbahçe takımı, Türkiye rekordmenlerinden ve Doğu Akdeniz şampiyonlarından mürekkep değerli bir takımdı.

21 Eylül 1947 de yapılan İstanbul Enternasyonal atletizm bayramında:

400 metreyi Kemal Horulu 52.2 de, 800 metreyi Rıza İsman 1.59.8 de, 1500 metreyi Cahit Önel 4.05 de, 5000 metreyi Zekâi 17.07.6 da, 110 manialıyı Erdoğan 17 de kazanmağa muvaffak oldular. Bu suretle atletlerimiz koşulardaki üstünlüklerini isbat etmiş oldular.

1947 Türkiye atletizm birincilikle-

rinde, eğer kulüplere puvan verilmiş olsaydı bu şampiyona atletlerimizin galibiyeti ile bitecekti. Filhakika bu müsabakalarda, 400, 800, 1500, 110 manialı ve 4×100 bayrakta birinciliği, 400 ve 800 de ikinciliği ve 110 ve 400 manialıda üçüncülüğü kazanmağa muvaffak olduk.

1947 de Atınada yapılan Doğu Akdeniz şampiyonasına iştirak eden millî
— Devamı 32 nci sayfadadır

1947 — 1948 Atletizm mevsiminin en iyi derecelerini yapmış olan Cahit ÖNEL kazandığı son müsabakadan sonra hocası kıymetli atletimiz Rıza Maksudla beraber

BOKS:

1947 — 1948

İstanbul Şampiyonuyuz

Boks ekibimiz bu yıl büyük bir faaliyet göstermiştir.

İdare heyetimiz ekibin müsabaka kabiliyetini arttırmak için memleket içindeki takımlarla bir seri maçlar tertip ederken, hariçle de temasa geçerek imkân nisbetinde ecnebi temasları teininine çalışmıştır.

Bu cümleden olarak evvelâ Yunanlılar davet edilmiş ve yapılan iki müsabaka açık hava tiyatrosunda keşif bir kalabalık kütlesi önünde cereyan etmiş, boksörlerimiz büyük başarılar göstererek rakiplerini mağlûp etmişlerdir.

Bir üçüncü müsabaka yine aynı yerde tertip edilerek bunda da şehrimizin diğer

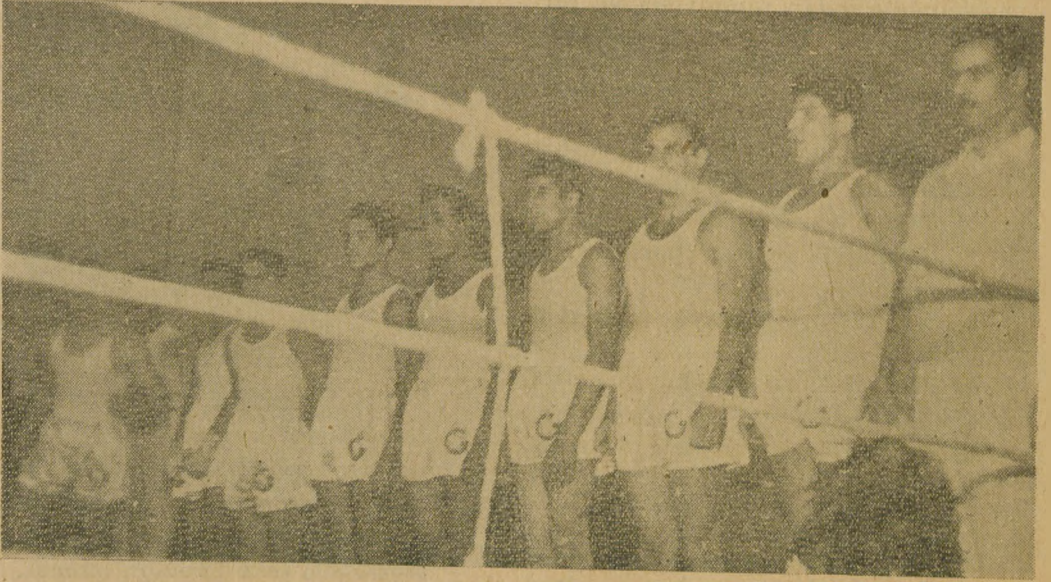
boksörlerine de müsabaka yapma imkânı verilmiştir.

Bundan sonra şehrimize İranın Niru ve Rasti kulübü boksörleri davet edilmiş ve yapılan iki müsabaka da aynı yerde tertip edilmiştir.

İlk müsabaka bizim tarafımızdan kazanılmış, ikinci maç, boks şubemizin diğer elemanlarına da döğüşmek imkânını verebilmek gayesiyle hareket edildiğinden bu müsabaka tarafımızdan kaybedilmiştir.

Bundan başka yapılan birçok mahalli maçlarda bilhassa Elektrik takımı ile tertip edilen müsabakada boksörlerimiz üstünlük göstermişlerdir.

Devamı 32 nci sayfadadır

BOKS EKİBİMİZ

Sağdan sola: Feyzi Törk (Kaptan) Şükrü Elekdağ, Muammer Dumlu, Garbis Zaharyan, Tayyar Kalça, Erol Barbarosoğlu, Vural İnan, Erol Börtücene, Wladimir Kreçofski

Basketbol:

1947 — 1948

Türkiye Şampiyonuyuz

Dokuz senedenberi aralıksız olarak İstanbul ve 2 senedenberi Türkiye şampiyonu olan basketbol takımımız halen memlekette bu sporun önderliğini yapmaktadır. Geçen yıl içinde Avrupanın en kuvvetli basketbol takımını memleketimize getirmekle kulübümüz bu spora verdiği ehemmiyeti bir kere daha isbat etmiştir. Gerek harice giden ve gerekse dahilde yapılan kıymetli maçlara katılan milli takımlara kulübümüz daima en fazla sporcuyu vermektedir. Bu sene içinde yapılan şampiyona ve turnuvalarda aldığı başarıları aşağıda zikredilecek olan bu şubemizin bilhassa tam amatörlüğü ile her Galatasaraylı iftihar edebilir.

1947-48 mevsimi içinde basketbol takımlarımızın aldığı neticeler:

- 1) Bölge teşvik turnuvası galibi,
- 2) Birinci ikinci ve üçüncü takımlarda İstanbul şampiyonu,
- 3) 1948 yılı Türkiye basketbol şampiyonu,
- 4) Teknik Üniversite kupası galibi
- 5) Federasyon kupası şampiyonu.

Bunlardan başka yapılan yabancı temaslarda Avrupa şampiyonu Sokol Brno'ya mağlûp olmasına rağmen Lüb-nanda Club Sportive ve Dauphins takımlariyle İstanbulda İran şampiyonu Niru va Rasti'ye karşı yapılan maçları kazanmıştır.

Geçen sekiz yılda elde edilen neticelerin hulâsası

- 1940 Bölge birincisi.
- 1941 1. 2. küme bölge birincisi, 1. 2. 3. küme Beyoğlu Halkevi turnuvası galibi, 1. 2. 3. küme Eminönü Halkevitur-nuvası galibi, Beyoğlu Halkevi açık-hava turnuvası galibi.
- 1942 1. 2. 3. küme İstanbul birincisi.
- 1943 1 ve 2 nci küme İstanbul birincisi, Serbest atış İstanbul birincisi, İstanbul gece turnuvası birincisi.
- 1944 Bölge birincisi, Bölge serbest atış birincisi, Bahar kupası galibi, Federasyon kupası galibi.
- 1945 1 ve 2 nci kümeler İstanbul birincisi, Serbest atış İstanbul birincisi, Bahar kupası galibi, İzmir Fuar kupası galibi.
- 1946 Bölge teşvik turnuvası birincisi, Üç-ler turnuvası birincisi, Yıldızlar turnuvası birincisi, İstanbul birinci küme şampiyonu, İstanbul serbest atış şampiyonu, Gece turnuvası birincisi.
- 1947 İstanbul şampiyonu, Türkiye birincisi.

Not: Bu yıl şampiyon çıkan takımda oynayan Yılmaz ve İnanç bu resimde yer almamışlardır.

Üst sırada soldan sağa :

Salâhattin Türkmen, Nacı Baydar, Dr. Ali Uras, Erdoğan Partener, Samim
Göreç, Sati İpek, Suat Kesim, Sermet Türkmenoğlu

Denizcilik Şubemiz

*Bu şube ciddî mesai istiyen
kalkınmaya muhtaç bir
şubedir.*

İdare neyetimizin raporunda da belirtildiği veçhile, denizciliğimize yeni bir veçhe vermek zaruretindeyiz. Boğaziçinde mühim bir ihtiyaca cevap verebilecek durumda bulunan Bebek lokalimizin tamiri, tadili ve yeniden teşkilâtlandırılması lâzımdır.

Memleketimizde yüzme havuzu bulunmadığı için, halen yapılmakta olan yüzme müsabakalarının teknik bakımdan büyük bir kıymeti mevcut olmadığı gibi, deniz vasıtalarımız da beynelmilel ölçülere uymamaktadır. Bu durum karşısında kulübümüz, diğer spor şubelerinde olduğu gibi, bu sahada da memleket sporuna öncülük edebilecek durumdadır. Ancak, bu işin kuvveden fiile çıkabil-

mesi için ayrı bir denizcilik teşkilâtına ve mühim bir paraya ihtiyaç vardır.

Bu şubeyi, kendi ihtiyaçlarını karşılar bir şekle sokmayı ilk plâna almak lâzımdır. Kulüp bütçesinden yapılacak yardımlarla, yarı profesyonel bir zümrenin beynelmilel kıymeti olmıyan vasıtalarla senede bir iki şampiyonluk kazanması için kulüp bünyesinden fedakârlık yapılmasına taraftar olmıyan idare heyetimiz, denizcilik şubesini tamamen amatör bir bünye olarak mütalâa etmiştir. Yeni idare heyetimizin bu mevzuu baştan ele alması lüzumuna kaniiz. Bütçede denizcilik için konmuş bulunan para, âcil tamirlerin yapılmasını istihdaf etmektedir.

195.. Yılında Galatasaray

17 nci sayfadán devam

Bülent, Galatasaray takımıyla meşgul olan idare heyeti âzası imiş... Maçı beraber seyrediyoruz. Son derece sakın ve soğuk kanlı bir tavır ile müsabakayı takip eden Bülent bana takım hakkında etraflı izahat veriyor. Yemyeşil saha üzerinde, Galatasarayın galibiyetiyle biten heyecanlı bir oyun gördük... Maçtan sonra stadı geziyoruz. Tribünün altında geniş bir salon var. Salonun köşesinde mermer sütun üzerine konmuş (Gazi büstünü) görünce gözlerim yaşardı. Kazanan takımın ismi mermer sütunun üzerine hakkedilmiş...

Burada birçok eski Galatasaraylıları da görüyorum. Bu sırada Ulaştırma Bakanı Sayın Abidin Dav'er de geldi... Muslih Hoca keşşaf Saim'le birlikte (Galatasaray) isimli siyasi ve yevmî gazete neşrediyormuş... Suphi Batur devamlı muhalefet partisi lideri olduğu için bir yıl evvel kulüp reisliğinden çekilmiş... Leblebi muazzam bir otel yaptırmış, Mütevellî de orada direktörmüş.. Muzaffer Tokac demir çelik kralı olmuş.

Bu izahatı dinlerken Adnan Akıska beni Bebekteki Galatasaray denizcilik ve yat kulübüne çağırdı.

Bebek baştan başa değişmiş.. Ağaçlar içinde üzerinde (G.S.) arması bulunan bir bina... İçeri giriyoruz. 50 metre uzunluğunda etraflı tribünlerle çevrilmiş bir pisin... Geniş verandalı bir kulüp lokali... Motörler, kotralar, skifler... Ve güzel bir lokanta... Henüz mevsim olmamakla beraber kulüp binasında birçok âza var... Oyun odasında masaların etrafında toplanmışlar... Adnan, denizciliğin tamamen amatör bir spor olduğunu uzun uzun izah ediyor. Bunu meydana getirebilmek için Suat Erlerle elele vererek mücadele etmişler ve nihayet muvaffak olmuşlar.

Öğleden sonra kulübün golf sahasına gideceğiz... Ezelî gençlik sırrına varmış olan Arslan Nihat golf şampiyonu imiş... Semih de, yarın yapılacak kros kanteriye çağırdı. Bu krosa binden fazla atlet iştirak edecekmiş...

Kulübün reisi...

Ulvi Yenâl

Futbol Çalışmalarımız

Mektep takımımız Türkiye şampiyonu olmuştur. Birinci takımımız İstanbul üçüncüsü, (b) takımımız İstanbul şampiyonudur.

Futbol şubemizi geçen mevsim başında eski Galatasaraylı arkadaşlarımız ve yeni elemanlarla takviye etmiştik. Bu suretle kuvvetli bir takımla mevsime girdik. Lig maçlarının ilk devresindeki üstüste galibiyetlerimiz bütün Galatasaraylılar gibi bizleri de ümitlendirdi. Birinci devrede kuvvetli rakibimiz Beşiktaş (3-1) yendik ve ilk dakikada kalecimizin sakatlanıp sahadan çıkmasına rağmen Fenerbahçe ile, son dakikada yediğimiz bir golle berabere kaldık. Bu suretle birinci devreyi lig maçlarının başında bitirdik.

Birinci devrede forvet hattımızdan üç oyuncunun sakatlanmış olması, yine bir forvedimizin büyük bir talihsizliğe uğraması, kalecilerimizden birinin sakatlanması, genç ve ümit bağladığımız bir forvedimizin hastalanması takımımızda mühim gedikler açtı. Birinci takım arkadaşlarımızdan birkaçı da ya formlarını muhafaza edemediler, yahut da forma giremediler.

Şanssızlık olarak tavsif edeceğimiz bu hâdiseler neticesinde bu sırada antrenörümüz gelmiş olmasına rağmen, lig maçlarını üçüncü olarak bitirdik. Buna mukabil (B) takımımız İstanbul şampiyonu, mektep takımımız keza İstanbul ve Türkiye şampiyonu oldu.

Ecnebi temaslarda A.İ.K., Bratislava gibi kuvvetli takımları yenerek büyük iki muvaffakiyet kazandık. Sparta'ya karşı oynadığımız maçı kaybettik. Profesyonel Queen's Park Rangers takımına da penaltıdan yediğimiz bir tek golle yenildik. Birinci devredeki muvaffakiyetimize, ecnebi takımlara karşı elde ettiğimiz iyi neticelere rağmen futbol şubemize muvaffak olmuş nazariyle bakamıyacağız.

İdare Heyeti raporunda arzettiğimiz veçhile Türk milli takımında, şimdilik üç futbolcümüz esaslı olarak yer almış bulunuyor. Bu oyuncularımız, Bülent, Reha ve Naci'dir. Diğer üç oyuncumuz da ihtiyat kadroda bulunmaktadır. Bunlar da: Muzaffer, Erdoğan ve İsfendiyar'dır. Türkiye - Avusturya millî maçında milli takımımızda yer alan üç arkadasımız, Galatasaraylılara yakışır büyük bir gayretle oynadılar ve muvaffak oldular. Bunun temadisini ve millî takım saflarında diğer arkadaşlarımızın da yer almalarını temenni ederiz.

Futbol şubemizin kalkınabilmesi için idare heyeti raporunda da izah ettiğimiz veçhile uzun vadeli bir programa ve mesaiye ihtiyaç vardır.

Bülent

En teknik
oyuncumuz

Erdoğan

Sahalarımızın en
centilmen oyuncusu

Naci

En muvaffak
oyuncumuz

Galatasaray son kadrosu ile

Soldan sağa: Raha, M. Ali, İsfendiyar, Muzaffer, Orhan, Musa, Naci,
Adnan, Fazıl, Erdoğan, Bülent (Kaptan)

Galatasarayın senelerce şampiyonluğu elinden bırakmayan takımı bir maçtan evvel

Sağdan İtibaren: Âli, Midhat, Kemal Farukî, Şadi, Mehmet Leblebi, A. Mehmet, Kerim, Nihat, Kemal Rifat.

Oturanlar : Suphi, Osman, Adnan, Ulvi, Ercümend,
Şampiyon takımda devamlı olarak oynayan Muslih ile Hayri Cemil bu resimde yer almamışlardır.

Arslan Nihad

Galatasaray ve Millî takımın kaptanı Nihad, Sarı - Kırmızı renklerin yetiştirdiği en fedakâr ve en kıymetli sporculardan biridir. 18 defa beynelmilel olan Nihad aynı zamanda bir atlet komple idi.

Türkiye Şampiyonu Mektep Takımımız

Soldan sağa ayakta : Zeki, Fazıl, Yılmaz, Bülent, Gültekin
Öğr. M. Ali. Oturanlar : Nejat, Nâzım, Müfit, İnanç.

İstanbul Şampiyonu (b) Takımımız

Soldan sağa ayakta : İlhan, Ahmet, Aleksandr, Mehmet, Molloy,
Osman (Kaptan), Lütfü, Nâtık, Arif, Özcan. Oturanlar : Osman, Rober, Doğan

Salon Oyunları :

Aletli jimnastik ve Eltopu İstanbul Şampiyonuyuz

Voleybol, Tenis ve Ping-pong Şubelerimiz

Tenis Şub. Kaptanı
Belig BELER

Merhum
Pâyidar DOBRA

Voleybol T. Kaptanı
Erdoğan KUTKAN

ÂLETLİ JİMNASTİK :

Sessiz sadasız çalışmakta olan bu şubemiz 1944 denberi fasılasız olarak İstanbul şampiyonluğunu almaktadır. Bu sene şampiyona henüz yapılmamıştır. Genç atletleri çalıştırmakta olan kaptanları Nihat Yılbar bu yıl da aynı dereceyi tutacaklarını tahmin etmektedir. Geçen senenin şampiyonu İlhan Arıkoğlu mühendislik stajını yapmakta olduğu Amerikada bölge müsabakalarında şampiyon çıkmıştır. Kulübümüzün yetiştirmiş olduğu bu arkadaşla iftihar ederken bu sahada büyük bir feragatle çalışan gençlere teker teker teşekkür ederiz.

ELTOPU :

İki senedenberi İstanbul şampiyonu ve Türkiye ikincisi olan eltopu takımımız bu seneki henüz neticelenmemiş olan şampiyonada da başta gitmektedir. 21.6.948 tarihinde yapılacak olan final maçından sonra üçüncü defa olarak İstanbul şampiyonu olacağımızı tahmin ediyoruz.

VOLEYBOL :

Bu şubenin iki kıymetli elemanı Payidar ve Fikret'in ölümü, Ali, Erzin ve Fuat gibi kıymetlerin voleybolü bırakmaları üzerine birdenbire zayıf düşen voleybol şubemiz birinci ve ikinci takımlar İstanbul şampiyonasında ikinci olmuşlardır. Kulübümüz merhum Payidar adına tertiplelediği turnuvada kurak eden 5 takımı da mağlûp ederek payı kazanmıştır.

TENİS :

Tenis şubemiz geçen mevsim Adada tertip etmiş olduğu beynelmilel turnuva ile eski şerefli mazisini tekrar canlandırmağa çalışmaktadır. Geçen senenin erkek şampiyonluğunu kazanmak ve bu sene de Davis kupası maçlarına Belig ve Suzan ile iki kıymetli eleman vermek suretiyle bu ileri hamlemize bir miktar daha hız verilmiştir.

PİNG - PONG :

Bu şubemiz bu sene ilk defa yapılan İstanbul şampiyonasında kıymetli birkaç elemanının imtihanında bulunması yüzünden üçüncülüğü kazanabilmiştir. Gelecek seneler için ümitliyiz.

Atletizm Çalışmalarımız

22 nci sayfadan devam

takıma 7 atlet verdik. Bunlardan Cahit Önel 1500, 3000 ve 5000 i Erdal Barkay 110 manialıyı Osman 10000 metreyi kazanmışlar 4×100 ve 4×400 deki galibiyetlerde atletlerimizin büyük hisseleri olmuştur.

Kış mevsiminde faaliyetimiz devam etti. Dahili atmalarda Erol 18 26 puvanla birinci, Pentatlonda Oğuz Şeren 1965 puvanla şampiyon oldular.

1948 mayısında yapılan dekatlon müsabakalarında 3 Galatasaraylı birinci, ikinci ve üçüncülüğü kazandılar. Galatasaray yine bu mevsim Ankarada 4×400 Türkiye rekorunu kırdı. Kemal Horulu 400 metreyi 49.6 ve 400 manialıyı 55.2 de koşarak Türkiye rekorunu kırdı ve bununla beynelmilel kıymeti olan bir derece yapmış oldu. Son defa yapılan Doğu Akdeniz müsabakalarında Cahit ve Rıza 1500 metrede birinci ve ikinci oldular. 1948 olimpiyatları için hazırlanan millî atletizm takımında 9 Galatasaraylı atlet vardır.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, mektebimizin kıymetli gençlerine atletizm heyecanını aşıladığımız takdirde, pek kısa bir müddet sonra her spesiyalitede değerli elemanlara sahip olacağımızdan eminiz.

Atletizm İdarecilerimiz

BOKS:

1947 — 1948

İstanbul Şampiyonuyuz

23 ncü sayfadan devam

Ankaralılar İstanbula davet edilerek yapılan maçlarda yine takımımız galebeyi temin etmiştir.

Bundan maada ekibimiz İzmirde giderek Kâğıtspor sporcularıyla yaptıkları teması da kazanmaya muvaffak olmuşlardır.

Son olarak İranlıların davetini kabul ederek, onların ziyaretini iade etmek üzere Tahrana giden ekibimiz orada yaptığı iki maçtan birincisini 4/3, ikincisini de 3/2 kaybetmiştir. Bu seyahate takımımız imtihanları olan Büyük Erol ile Şükrü ve askerliği dolayısıyla Tayyar'dan mahrum ola-

rak gitmek mecburiyetinde kalmıştı.

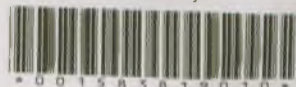
Memleket haricinde tam ekiple bir boks teması yapmak kulübümüze nasip olmuştur. Hulâsa olarak şunu arzedelim ki, bugün yurdumuzda boks faaliyetinin öncüsü kulübümüzün boks şubemiz ve boksörlerimizdir.

Henüz İstanbul şampiyonası yapılmamıştır. Bunda geçen sene kazandığımız şampiyonluk ünvanını muhafaza edeceğimizi ümit etmekteyiz.

Olimpiyat kampına kulübümüzden sekiz boksör ayrılmıştır.

Lâhî Dinçhas Matbaası

Kişisel Arşivlerde İstanbul Belleği
Taha Toros Arşivi

* 0 0 1 5 8 3 8 1 9 0 1 0 *